

MESAJUL 16

„O etapă a pelerinajului Jubileului”*

Mesajul Papei Ioan Paul al II-lea către participanții la Marea Adunare a Familiei Carismatice Catolice, organizată de Asociația Italiană „Rinnovamento nello Spirito Santo” și susținută de Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice, Rimini, 28 aprilie – 1 mai 2000

Cu adevărat dragii mei frați și surori,

Vă salut cu mare bucurie cu ocazia „Marii Adunări a Familiei Carismatice Catolice”, care se ține la Rimini. Sunt de acum câțiva ani de când „Reînnoirea în Duh” și-a celebrat „Întâlnirea Națională” la începutul lunii mai. Cu ocazia Anului Jubiliar, această întâlnire ia acum o dimensiune specială datorită prezenței atâtor grupări și comunități carismatice, venind din diferite țări ale lumii. De aceea, așa cum se cuvine, întâlnirea voastră are loc sub patronajul unei organizații, Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice (ICCRS), a cărui sarcină este de a coordona și promova schimbul de experiențe și reflecții între comunitățile carismatice catolice din întreaga lume. Datorită acestui lucru, bogăția prezentă în fiecare comunitate este spre beneficiul tuturor, iar toate comunitățile pot percepe mai ușor comuniunea care îi leagă unii de alții și pe ei înșiși cu întreaga Biserică. Îl salut cu căldură pe Președintele ICCRS-ului, d-l Allan Panozza și pe Coordonatorul Național al „Reînnoirii în Duhul Sfânt”, d-l Salvatore Martinez, împreună cu toți membrii Comitetului Slujirii Naționale.

Această întâlnire internațională de la Rimini este pentru voi o etapă a pelerinajului Jubileului. Prin celebrarea celor două mii de ani de la Întrupare, suntem chemați cu toții la a ne întoarce și a privi spre Cristos, „Lumina lumii”. Privind la El, se reînnoiesc în noi uimirea și recunoștința: Fiul lui Dumnezeu a devenit om, a murit pentru mântuirea noastră, a înviat și trăiește.

Cristos trăiește! El este Domnul! Aceasta este certitudinea credinței noastre. În timp ce proclamăm aceasta cu umilință și fermitate, suntem conștienți de faptul că această certitudine nu este de la noi. Dacă am fost capabili să-l cunoaștem pe Cristos, este pentru că El însuși ni s-a făcut cunoscut, dându-ni-l pe Duhul Său: „Nimeni nu poate să spună: «Isus este Domnul», decât prin Duhul Sfânt”¹.

Făcându-ni-se cunoscut, Cristos nu ne-a lăsat singuri. Noul popor al lui Dumnezeu s-a născut în Duh, pentru că „...i-a plăcut lui Dumnezeu să-i sfințească și să-i mântuiască pe oameni nu individual și nu fără vreo legătură între ei, ci a voit să facă din ei un popor care să-l cunoască în adevăr și să-l slujească în sfințenie”². Fiecare comunitate bisericească autentică este parte a acestui popor, care peregrinează de două mii de ani prin lume. Deși aparține unei comunități specifice, fiecare persoană botezată este, totuși, deschisă pentru a primi bogăția Bisericii Universale, care este Biserica tuturor veacurilor.

Biserica privește cu recunoștință înflorirea unor comunități vii, unde credința se transmite și este trăită. În această înflorire, ea recunoaște lucrarea Duhului Sfânt, care nu încetează niciodată să dea Bisericii harurile necesare pentru a aborda noile situații, care sunt uneori dificile. Mulți dintre voi își amintesc marea întâlnire care a fost ținută la Roma pe data de 30 mai 1998, în ajunul Rusaliilor. Cu acea ocazie, am spus: „În această

* Text în engleză, preluat din „Osservatore Romano”, ediție săptămânală, nr. 12, 20 martie 2002.

¹ 1 Corinteni 12, 3.

² Lumen Gentium, 9.

lume a noastră, deseori dominată de o cultură secularizată care instigă și face reclamă unor modele de viață fără Dumnezeu, credința multora este pusă la grea încercare și nu de puține ori este sufocată și stinsă. Simțim ca fiind urgentă, prin urmare, necesitatea unei vestiri puternice și a unei formări creștine serioasă și aprofundată. Câtă nevoie avem astăzi de personalități creștine mature, conștiente de propria lor identitate baptismală, de propria lor vocație și misiune în Biserică și în lume! Câtă nevoie avem de comunități creștine vii! Și iată, așadar, mișcările și noile comunități ecleziale: ele sunt răspunsul, suscitată de Duhul Sfânt la această provocare dramatică de sfârșit de mileniu”³.

Cu acea ocazie remarcam faptul că acum este o nouă etapă și pentru mișcări, „una de maturitate eclezială”⁴. Și comunitățile carismatice sunt chemate astăzi să facă acest pas și sunt convins de faptul că, pentru ca această conștiință eclezială să se maturizeze în diferitele comunități carismatice, ICCRS poate avea un rol important. Ceea ce am spus atunci în Piața Sf. Petru, vă repet acum tuturora aici, la Rimini: „Biserica așteaptă de la voi roade „mature” în comuniune și angajare”⁵.

În cadrul comunităților voastre, în diferite circumstanțe, a început o călătorie pentru fiecare dintre voi. Aceasta conduce la o conștientizare a lui Cristos și la o iubire din ce în ce mai mare pentru El. Nu întrerupeți călătoria întreprinsă! Aveți încredere: Cristos va finaliza lucrarea pe care a început-o El însuși. „Voi însă căutați darurile cele mai bune”⁶. Căutați-l întotdeauna pe Cristos: căutați-l când meditați Cuvântul lui Dumnezeu, căutați-l în sacrameente, căutați-l în rugăciune, căutați-l în mărturiile date de frații și surorile noastre. Fiți recunoscători pentru preoții care însoțesc comunitățile voastre ca păstori: prin slujirea lor Biserica este cea care vă îndrumă și vă asistă ca mamă și învățătoare. Acceptați cu bucurie ocaziile care vă sunt oferite pentru a vă aprofunda formarea creștină. Slujiți-l pe Cristos în oamenii care sunt aproape de voi, slujiți-l în săraci, slujiți-l în cei nevoiași și în Biserică. Lăsați-vă îndrumați cu adevărat de Duhul Sfânt. Iubiți Biserica: una, sfântă, catolică și apostolică!

Sunt încântat în mod special să știu că la întâlnirea voastră participă și reprezentanți ai altor Biserici și comunități ecleziale și doresc să îi salut cu căldură. Prin unirea în rugăciune comună, ați acceptat invitația mea formulată în Bula de declarare a Marelui Jubileu: „Să ne grăbim cu toții, cei din diferitele Biserici și comunități ecleziale risipite în întreaga lume, către sărbătoarea care se pregătește. Ducem cu noi ceea ce ne unește deja, iar ochii noștri privesc numai în sus spre Cristos. Aceasta ne permite să creștem în unitate, care este rodul Duhului”⁷.

Fiind împreună cu voi, o rog pe Fecioara Maria ca fiecare să primească darul Duhului spre a da mărturie despre Cristos acolo unde trăiește. Sunt bucuros să vă dau, dragi Frați și Surori, vouă și familiilor voastre, Binecuvântarea mea plină de afecțiune.

³ “Osservatore Romano”, 1-2 iunie 1998, pagg. 6-7.

⁴ *Ibid.*

⁵ *Ibid.*

⁶ 1 Corinteni 12, 31.

⁷ *Incarnationis mysterium*, 4.